

Hejsek 3

ČASOPIS ODDÍLU *Upřed* ROČNÍK XXXVI listopad 2020

Pejsek štěká. . .

Haf! Haf! Haf!

Jak se vám všem doma daří? Taky se vám stýská po oddílu tak jako mně? Bojím se ale, že dřív než po Novém roce se neuvídíme. Připomínáme, že aktuální informace jsou vždy k dispozici na adrese *vpr.red/rodice*, kde se mimo jiné dočtete i o významu nejrůznějších oddílových zkratk, jako je CDD, VV1, Žrádlo pro hrocha atd.

Haf! Haf! Haf!

Štěkám vše nejlepší k narozeninám Sáře!

Haf! Haf! Haf!

Užili jste si pořádně prodloužené podzimní prázdniny? Vydlabali jste nějakou tu dýni? Jestli ano, tak se vám

to může velmi hodit! A jestli ne, tak to možná ještě zvažte. :-)

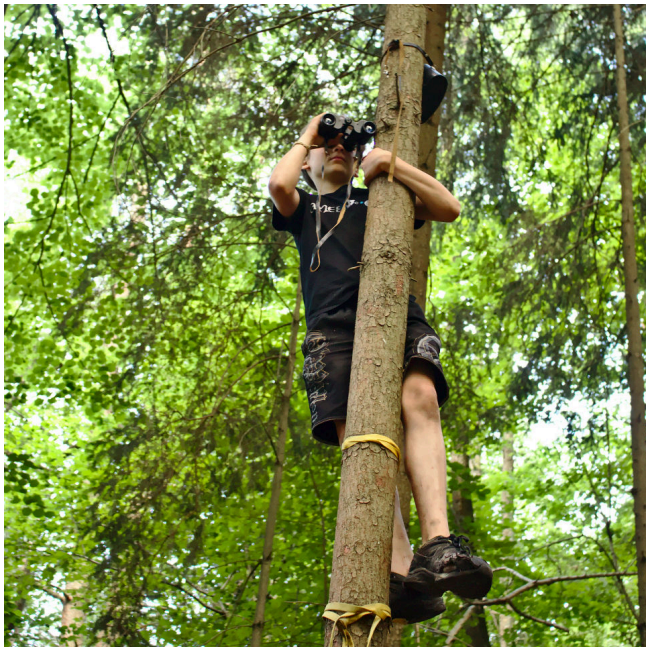
Detaily najdete na dalších stránkách.

Haf! Haf! Haf!

I když to tak nevypadá, tak Halloween nemá původ v Americe, ale v Evropě, konkrétně v Irsku. Věděli jste, že předchůdci dýňových lampiček, které známe dnes, byly vyrobeny z řepy nebo z brambor? A že existuje oficiální fobie z Halloweenu? Jmenuje se „Samhainophobia“ podle keltského festivalu Samhain, který připadá na 1. listopadu.

Haf! Haf! Haf!

Co budeme dělat my větší?

Sledujeme vývoj situace a netroufáme si odhadovat, kdy budeme moci zase normálně fungovat. Až se vše začne k lepšímu obracet, dáme hlavy dohromady a zveřejníme co nejvíce termínů.

Štěně štěká...

Ňaf! Ňaf! Ňaf!

Tak jak se všichni máte? Doufáme, že se moc doma nenudíte a chodíte aspoň někam ven se nadýchat čerstvého vzduchu. My už se těšíme až se zase uvidíme. O situaci vás budeme průběžně informovat mailem.

Ňaf! Ňaf! Ňaf!

Dokud se nemůžeme vidět osobně, tak si kaž-

dý doma stavíme Zoo. Jak? Tak, že se na stránkách *vpr.red/rodice* vždy objeví úkol, který můžete plnit, poslat nám odpověď a my vám za to pošleme výběr zvířátek, ze kterých si můžete nějaké vybrat.

Ňaf! Ňaf! Ňaf!

Štěkám všechno nejlepší k narozeninám Toničce!

Ňaf! Ňaf! Ňaf!

Co budeme dělat my menší?

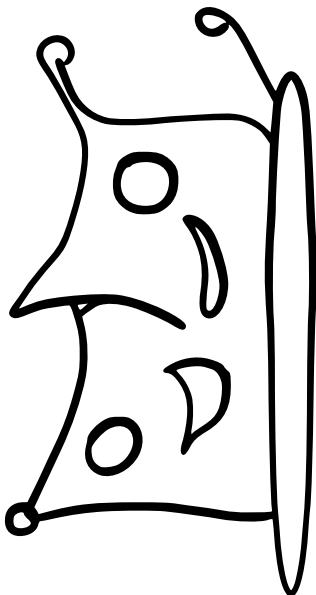
- 5. — 11. 11. Online schůzka
- 7. — 11. 11. Online výprava
- 12. — 18. 11. Online schůzka
- 19. — 25. 11. Online schůzka
- 26. 11. — 2. 12. Online schůzka

Štěně

Malincí kamarádi

V Zoo se mimo zvířátka ve výbězích vyskytuje i spousta malinkých obyvatel. I zástupci hmyzu jsou pro přírodu velmi důležití. Dokresli proto tohoto motýla, aby tvá Zoo byla o něco živější a barevnější!

KPZ a oddílový zápisník

KPZ neboli krabička poslední záchrany, je malá krabička plná různých věcí, které se ti můžou kdykoliv hodit. Vozit bys jí proto měl především na všechny výpravy a na tábor, můžeš ji ale vzít i na výlet s rodiči. A co by taková krabička poslední záchrany měla obsahovat?

- sirky a škrťátko
- gumičku
- jehlu, nit a zavírací špendlík
- náplasti
- knoflík
- drobné mince (zhruba 50 Kč)
- svíčku
- pytlík čaje
- tužku a papír
- křídou

Pokud chceš, aby se ti dobře rozdělával oheň i za ztížených podmínek, můžeš si do krabičky přidat také březovou kůru. A kdy se ti tyhle věci můžou hodit? Třeba když potřebuješ oheň, můžeš si ho rozdělát pomocí sirek a škrťátka. Když se řízneš, určitě oceníš náplast. A když si třeba zoufáš, že ti upadl knoflík, můžeš si ho přišít zase zpátky. Zkus s pomocí rodičů všechny věci sehnat a naskládat je do co nejmenší krabičky, aby se ti KPZ všude vešla. Hotovou KPZ ukaž (až se zase někdy uvidíme) některému z vedoucích a další věc do nováčkovské zkoušky máš splněnou.

Snad nejjednodušší část nováčkovské zkoušky je vytvoření oddílového zápisníku. Stačí, když si pořídíš sešit formátu A6, podepíšeš si ho (můžeš si ho i nějak hezky ozdobit) a budeš ho nosit na schůzky. Na schůzkách totiž budeme do zápisníku kreslit, psát a lepit. Zápisník je navíc součástí povinných věcí, takže je možné, že už ho máš a pilně ho nosíš na oddíl už od první schůzky. Až budeš mít zápisník hotový, ukaž ho (až zas budeme chodit na schůzky) vedoucím a splnění nováčkovské zkoušky jsi zase o krok blíž.

Co jedí zvířata v zoo?

Protože se spolu nemůžeme vydat na výpravy, ale na dálku se snažíme postavit naši zoo, máme tady pro vás místo vyprávění o výpravách různá povídání o životě zvířat v zoo. Než se spolu opět sejdeme, můžete se těšit na různá témata ze života zvířat v zoologických zahradách.

Největší a celkově nejdražší položkou v jídelníčku zoo je ovoce a zelenina. Největšími strážníky ovoce a zeleniny jsou různé druhy opic. Gorily si na nich smlsnou až pětkrát denně. Na jablíčkách si rádi pochutnají i klokani nebo některé druhy exotického ptactva. Žirafy, zebry nebo antilopy si pochutnají nejvíc na nakrouhaném ovoci, které se míchá do zeleninových směsí. S ovocem se musí v jídelníčku šetřit. Zvířatům chutná, ale protože obsahuje hodně cukru, zvířata po něm rychle tloustnou.

Další důležitou potravinou, která putuje do každé zoo, je maso. Velké šelmy, jako jsou lvi, tygři a gepardi si nejvíc pochutnají na hovězím, vepřovém či skopovém. Zvířátka jsou ale mlsná stejně jako lidi, takže se někdy stane, že někteřemu ze zvířat některý druh masa nechutná. Někdy šelmy dostávají maso i s kůží a srstí či peřím, protože jinak postrádají různé vitamíny a látky, které ve volné přírodě požívají, když uloví kořist.

Do zoo se dále vozí seno, větvičky stromů, hmyz nebo třeba granule. Na zimu ošetřovatelé větvičky mrazí, aby i během chladných měsíců mohli svým svěřencům dopřát čerstvé dobroty. Protože mají v zoologických zahradách zvířata méně pohybu než ve volné přírodě, musí ošetřovatelé poctivě sledovat jejich jídelníček a hlavně velikost porcí. Velcí samci dostávají zpravidla více potravy než samice. Porce se ale liší i v průběhu roku. V zimě se zvířata pohybují mnohem méně než během léta, a tak dostávají i menší porce potravy.

Odhadneš, kolik kilogramů zeleniny sežere dospělá gorila v zoo za den? Odpověď nám můžeš odevzdat přes e-psa na adrese *vpr.red/e-pes*.

Pejsek

Je to na draka!

Podzimky nás právě míjí a listopadová výprava visí ve větru. I tak je ale ideální doba na pouštění draků! Zkus postavit papírového draka z materiálu, který najdeš doma nebo na chatě. Vypusť ho co nejvýše a udělej si s ním fotku. Ten, jehož drak bude na fotce nejvýše nad zemí, se stane velkým vítězem a sladká odměna ho nemine! Za fotku s drakem samozřejmě dostaneš body do bodování.

Ester věští

Kvůli změně počasí a zkracování dnů listopad přinese únavu. Přesto pro nás bude jednoduché plnit úkoly a žádná výzva pro nás nebude dost velká. Budeme mít dost prostoru pro osobní růst. Na okolí budeme působit klidně a naše vztahy tak budou harmonické. Listopadovou únavu doporučuji vyrovnávat veselými zážitky a odpočinkem.

Silné stránky znamení

Beran

21. 3. – 21. 4.

nezávislí, štedří

Býk

22. 4. – 21. 5.

praktičtí, trpěliví

Blíženci

22. 5. – 21. 6.

přizpůsobiví,
společenšší

Rak

22. 6. – 21. 7.

empatičtí, loajální

Lev

22. 7. – 22. 8.

kreativní,
zapálení pro věc

Panna

23. 8. – 22. 9.

laskaví, pracovití

Váhy

23. 9. – 23. 10.

nesobečtí, féroví

Štír

24. 10. – 22. 11.

stateční,
ochranářští

Střelec

23. 11. – 21. 12.

upřímní,
inspirativní

Kozoroh

22. 12. – 21. 1.

disciplinovaní,
spolehliví

Vodnář

22. 1. – 20. 2.

originální,
samostatní

Ryby

19. 2. – 20. 3.

laskaví, moudří

Kilometrová výzva

Když jsme už museli odvolat Padesátku a další putovací výpravy, rozhodli jsme se zkusit nějaké ty kilometry nasbírat samostatně. I přes nepřízeň počasí nakonec putovalo 12 Vpředáků, kterým se podařilo nasbírat dohromady 219 kilometrů. Cestou dobrodružové potkali a zažili spoustu zajímavostí, tady jsou ty nejdůležitější:

- Týnka zkoumala tajemný skalní útvar Husa.
- Tea šla mlhou.
- Štěpán H. ušel 62 km a cestou potkal stádo kovbojů.
- Franta se vydal za Kelty až na oppidum Závist.
- Ondra usoudil, že chodit o samotě je nuda, tak vzal s sebou pejška Megynu. Žasnul, co dovede.
- Anetka své putování zakončila pouštěním draků u Louňovického rybníku.
- Oski zdolal zrádné stráně Zvolské homole.
- Vítek se vydal do hloubi Brd lovit bedly.
- Anička a Róza zkoumaly vesničky kolem Volyně.
- Emma Š. po stopách praotce Čecha vystoupala na horu Říp.

Z putování nám dorazilo i pár fotek. Všechny si můžeš prohlédnout na adrese <vpr.red/kilometry>.

Protože se asi ještě nějakou dobu nevidíme osobně, máme pár dalších nápadů, co zajímavého bychom mohli spolu na dálku podniknout. Až bude vše připravené, dáme vědět.

Pejsek vaří, peče, smaží!

Děkuji Pórkovi, Markétce, Rozárce, Aničce, Ele, Olikovi a Esterce za fotky dýňové polévky. Získáváte 2 body do bodování. Také jsme si se Zelím jednu uvařili a moc nám chutnala!

Dnes se podíváme na recept na jablečný kompot, který krásně provoní celou domácnost.

Co budeme potřebovat?

- 750 g oloupaných, nakrájených jablek
- 50-75 g cukru, dle kyselosti jablek
- 2 citrony
- 1 kousek celé skořice
- 3 hřebíčky

Postup:

Začneme tvorbou kamaremelizovaného sirupu. Cukr nasypeme do hrnce a pozvolna zahříváme. Když se začne rozpouštět a hnědnout, přidáme 250 ml vody (pozor na vzniklou páru!) a necháme karamel na mírném ohni rozpustit. Do vzniklého sirupu přidáme šťávu ze dvou citronů, skořici i hřebíček. Necháme pár minutek povařit a přidáme na kousky nakrájená, oloupaná jablka. Necháme povařit do změknutí jablek — často mícháme. Kompot servírujeme v miskách i se šťávou. Fotky opět pošlete na vpr.red/e-pes.

Záchrana království — 2010

retro kronika

Vyjeli jsme si na Šumavu vstříc šťastným zítřkům a nestačili jsme se divit. Tolik sněhu jsme opravdu nečekali a když jsme po dlouhé cestě vlakem konečně vystoupili, náležitě jsme si ho užili. Šli jsme trochu delší cestou, než jsme plánovali, ale aspoň jsme se řádně vyvětrali. Na chatě na nás už čekala výborná polévka, tak jsme pojedli a zavrtili se do spacáků. Při čtení na dobrou noc jsme se dozvěděli o princovi, kterému byl zabit otec vlastním příbuzným a kterého nyní mají v opatrování tři čarodějnice: Magráta, bábi Zlopočasná a stařenka Oggová. . .

Ráno moudřejší večera, a tak jsme počkali. Při snídani se ukázalo, že princovi je pouhých 12 let a že je potřeba ho co nejrychleji postaršit, jinak nám v království zavládne chaos a čarodějnice budou mít problémy. Přijali jsme tedy výzvu a pustili se do toho! Nejprve jsme vyvolali démona, aby nám pověděl, co nás čeká. Ejhle, náhle jsme ztratili hlas a museli co nejrychleji provést rituál. K tomu jsme se potřebovali dorozumět, ale pozor na poštovní holuby! Poté začali obtěžovat strážce, bylo nutné zabavit je a schovat prince, i tento úkol zvládly naše sestry na jedničku. Venku bylo hezky, a tak jsme si šli užít zimních radovánek. To byste nevěřili, jak je sáňkování nebezpečnej sport. . . Po skvělém obědě jsme pokračovali v postaršování prince. Čaroděj nás zaklel a my se snažili silou vůle a logickým myšlením kletbu zlomit. Další překážkou nám byly sovy, které nás viděly

a chtěly žalovat. Nezbývalo nám tedy nic jiného, než jim otrhat všechna pírka, aby nic neřekly. Nahá sova se totiž stydí a nebonzuje. Teď už chybělo jen vytvořit ochranu pro naše světla a dorazit s nimi na místo určené k rituálu korunování prince. Až na menší komplikace v obřadu způsobené nepochopením instrukce: „chodíme v kruhu doleva“ se korunovace zdařila a my si mohli konečně vydechnout po dobře odvedené práci. Ráno jsme uklidili, nanosili dříví a vyrazili na dlouhou cestu vlakem domů...

Vpředáci z minulosti

I v tomto čísle najdeš staré fotky Vpředáků z dob, kdy byli ještě mnohem menší. Minule byl na fotkách Pomeranč, kterého uhodly Markétka, Pórek a Týnka, a Sára, kterou kromě už zmíněných holek uhodla ještě Anička. Moc vám gratulujeme! Tentokrát zkus do e-psa napsat jména holek, které běží v popředí. Za každou uhodnutou tě samozřejmě ani nějaké body neminou!

Dům U Tří pštrosů

pražské domy

Dražického náměstí 12, Praha 1 — Malá Strana

Sice už nemůžeme chodit ven tak často, jak bychom chtěli, avšak to nám nebrání v tom objevovat zákoutí pražského historického centra na dálku. Domy totiž vypráví spousta příběhů, které vám ale kvůli turistickému ruchu nemusí hned povědět.

Dnes přejdeme Karlův most a zastavíme se ještě před malostranskou Mosteckou věží u domu U Tří pštrosů. Byla o něm řeč už na minulé procházce, pamatujete?

Arménský obchodník Deodatus tu měl kavárnu, než ji přestěhoval ke Zlatému hadovi. Ještě předtím totiž tři pštrosové nebyli pouze domovním znamením, ale vývěsním štítem živnosti Jana Fuxe. Byl to „pernař“ neboli „fedršmukr“, což v tehdejší jazyce znamená něco ve smyslu „specialista na peří“. Dokonce můžete nápisy v češtině a němčině ze 16. století najít na fasádě. Peří umně aranžoval na barety, klobouky, části oblečení, koňské postroje a vytvářel z nich i jiné ozdoby a doplňky.

K domu se navíc váže i pověst. Manželka Jana Fuxe prý byla natolik výstřední a marnivá, že si přála, aby jí manžel obstaral živého pštrosa. Prosbu ještě jednou opakovala, ale se třetím už nepochodila. Fuxovi došla trpělivost a prohlásil, že nejradši by pštrosa udělal z ní. Když se dalšího dne po své paní sháněl, nebylo po ní vidu ani slechu. Jen na fasádě nad domem se objevil třetí pštros.

Poté, co dům na úpatí Karlova mostu opustil Deodatus se svojí káfiinou, scházeli se pod třemi pštrosi malostranští hladoví po nových historkách a žízňiví po dalším pivu. Hostinský byl podle všeho distingovaný a slušný a znal všechny své hosty jménem. Hospoda byla po komunistickém převratu znárodněna a ke svému původnímu provozu se vrátila až po rekonstrukci v 70. letech, tedy než se z domu U Tří pštrosů stal luxusní hotel.

Dnes by mě zajímalo, jaký významný český herec zde vypil své poslední pivo (byla už o něm řeč v povídání o domu U Bílého beránka).

Vedoucí starších:

Eliška: 728 467 049

Jenda: 799 790 244

Pomeranč: 720 358 010

Vedoucí mladších:

Májka: 725 807 853

Sára: 728 739 631

Týna: 731 755 579

Mikulda: 721 294 254

Vydal T. O. Vpřed pro vlastní potřebu.

tovpred.ctrnactka.cz

